

Sanger fra den nye wienerskolen

MARIANNE BEATE KIELLAND & NILS ANDERS
MORTENSEN: «Früh»
LAWO CLASSICS (2012) - LWC1033
Genre: Kunstmusikk
Spilletid: 47:58

Trond Erikson [Profil](#) [E-post](#)

Terningkast 5

Publisert 10.10.2012 kl 13:07 Oppdatert 10.10.2012 kl 13:07

Marianne Beate Kielland (1975)

* Hun studerte ved Norges musikkhøgskole, Oslo, under Ingrid Bjoner og Svein Bjørkøy

* Har jobbet ved operaen i Hannover * har arbeidet med internasjonalt kjente dirigenter som Philip Herreweghe, Masaaki Suzuki, Jordi Savall, Rinaldo Alessandrini, Helmuth Rilling, Manfred Honeck, Iona Brown og Edward Higginsbottom

Vel, selv om de tre komponistene Schönberg, Berg og Webern sine sanger ikke bryter med tonaliteten på denne innspillingen, så ble de tre herrer etter hvert synonymt med den nye wienerskolen.

Det er to markante musikere som presenterer musikk av tre komponister som satt sterke spor etter seg i begynnelsen av forrige århundre. Denne platen inneholder sanger fra komponistene tidlige karrierer - og ved siden av den musikalske kvalitet som mezzosopranen Marianne Beate Kielland og pianisten Nils Anders Mortensen serverer - gir musikken et fint bilde rundt de tanker og ideer komponistene hadde i sine tidlige karrierer.

Og det er en usedvanlig vakker stemme som presenteres på denne platen. Kielland viser en meget god evne til å "kle opp" de senromantiske sangene med varme og følelser. Framføringene er trygge og det er herlig å høre en sanger med en tydelig og god diksjon. Akkurat den evnen bringer lytteropplevelsen et hakk opp.

Både Berg, Webern og Schönberg bevegde seg i grenselandet mellom tonalitet og atonalitet. Mest kjente ble de kanskje for verkene som kom senere, der de på hver sin måte utforsket atonalitetens mange uttrykksformer. Likevel beholdt komponistene forbindelsen til den romantiske tradisjonen. Det lyriske ble videreført. Musikken skulle være følt, ikke tenkt. Å høre disse tidlige sangene gir et unikt vitnesbyrd om denne forbindelsen.

«Früh» er en fin plate, selv om ikke alle sangene bærer en kvalitet som maner til gjentagende lytting. Likevel er det meste av musikken vakker, og tidvis aner vi at komponistene er i ferd med å bryte med det tonale. Det er her plata virkelig blir interessant.

Sangene er lite fremført, og er vel verd en lytting. Og tar man med de senromantiske referanser de tre komponistene har etterlatt seg, understreker disse sangene hvor viktig romantikken var for Alban Berg, Anton Webern og ikke minst Arnold Schönberg.

Et stort pluss gis også for et meget innholdsrikt cd-hefte.